DESPRE CONECTORII (LOGICO -) DISCURSIVI AI CONTEXTULUI ANTONIMIC DIN LIMBILE RUSĂ ŞI ROMÂNĂ

Daniela GHELTOFAN
Universitatea de Vest din Timişoara
danielagheltofan@yahoo.com

Discourse (Logical) Connectors of Antonymy in Russian and Romanian

The purpose of the present study is to identify the discourse (logical) connectors of antonymy in Russian and Romanian. We claim that antonymic phrase and antonymic context compete for discourse structure and continuity to create textual-discourse meaning as a main component of actual discourse space or even as a communication "means". Therefore, we agree that, at functional-contextual level, we can speak of discourse or functional antonymy to which are subordinated stylistic antonymy, phraseological antonymy, paremiological antonymy, aphoristic antonymy, terminological antonymy, scientific antonymy, etc. The contextual-discourse side of antonymy contributes to the shaping of the pragmatic-antonymic phenomenon, to the emphasis of the antonymic impact on communication and discourse, and to the emphasis of the syntactic-combinatory potential of canonical and non-canonical antonyms.

Keywords: *discourse antonymy*; *antonymic context*; *functional categories of antonymy*; *discourse (logical) connectors of the antonymic context*

Introducere

În studiul de faţă, vom acorda o atenţie deosebită dimensiunii discursive a antonimiei, mai precis, raportului funcţional-semantic dintre membrii antonimici, prin identificarea conectorilor discursivi care ajută la proiectarea contrastivităţii. Profilul contrastului sau al opoziţiei depăşeşte însă relaţiile de contrastivitate pur semantică, urmărite de noi, astfel că ne vom limita la identificarea semantismului contrar la nivel discursiv, obţinut cu ajutorul doar al unor conectori discursivi. Aceşti conectori sunt instrumente discursive care asigură coerenţa şi coeziunea textuală de tip antonimic. Nu vom insista asupra conceptului de „discurs", discutat în Gheltofan 2013a, dar vom face câteva precizări referitoare la sintagma operaţională de „antonimie discursivă". După părerea noastră, în plan funcţional-contextual, vorbim de *antonimie discursivă* sau *funcţională*, căreia i se subordonează: *antonimia stilistică*, *antonimia frazeologică*, *antonimia paremiologică, antonimia aforistică*, *antonimia terminologică*, *antonimia ştiinţifică* etc. În planul concretului, acestea se realizează cu ajutorul antonimelor canonice şi necanonice. Am împrumutat conceptele de *antonime canonice* şi *antonime necanonice* de la L. Murphy 2003, înţelegându-i ca termeni prototipici ai variatei tipologii de antonime (vezi şi Gheltofan 2014: 34-39).

În stabilirea conectorilor discursivi, am pornit de la o anumită tipologie contextual-funcţională a antonimiei. Utilizând categoriile discursive ale antonimiei din limba engleză, stabilite de un renumit grup de lexicologie (Murphy *et al.* 2009), format în jurul lingvistului englez S. Jones, am propus o clasificarea a funcţiilor discursive ale antonimiei în limba română, ce însumează 12 categorii discursive (Gheltofan 2013a), păstrând însă termenul operaţional „context antonimic", consacrat în lingvistica românească (Bucă – Evseev 1976, Sârbu 1977, Bârlea 1999, Barbu – Mititelu 2010 ş.a.): *contexte antonimice coordinative* (CACoord); *contexte antonimice auxiliare* (CAAux); *contexte antonimice ale negării* (CAN); *contexte antonimice tranziţionale* (CAT); *contexte antonimice comparative* (CAComp); *contexte antonimice distinctive* (CAD); *contexte antonimice simultane* (CASm); *contexte antonimice interogative*

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)

(CAI); *contexte antonimice alternative* (CAAlt); *contexte antonimice frazeologice* (CAF); *contexte antonimice extreme* (CAE); *contexte antonimice asociative* (CAAsoc).

Latura contextual-discursivă a antonimiei contribuie la conturarea unui fenomen de tip pragmatico-antonimic, la reliefarea impactului comunicativ-discursiv orientat antonimic, precum şi la evidenţierea potenţialului sintactic-combinatoriu al antonimelor canonice şi necanonice.

Discuţii şi rezultate

Conectorii discursivi[1] sunt instrumentele de lucru ale domeniilor care fac referire la dimensiunea funcţională a limbii, având următoarele denumiri sinonimice sau cvasisinonimice (cf. Fraser 1999, Lang 2000, Rezvani Kalajahi 2012, Zafiu 1989, 2005; Borchin 2007 ş.a.): *mărci discursive, mărci formale, markeri discursivi, markeri pragmatici, markeri formali, operatori discursivi, operatori pragmatici, conectori pragmatici*[2]*, conectori discursivi, semnalizatori discursivi, indici pragmatici, particule discursive*[3] etc. De fapt, în articolul citat de noi (Rezvani Kalajahi, 2012: 1665), se susţine că nu există o viziune unitară asupra *conectorilor discursivi* şi asupra tipologiei lor, şi, astfel, cercetătorii tind să-şi creeze propria clasificare sau să le revizuiască pe cele existente. Pentru noi, *conectorii discursivi* (optăm pentru această sintagmă, mai departe CD) sunt unităţi ale discursului oral sau scris, pe care îl direcţionează, ajutând la coagularea fluxul discursiv la nivelul întregului.

În unele studii, CD sunt percepuţi ca unităţi esenţiale ale coeziunii şi ale coerenţei discursive (cf. Fraser 1999, Lang 2000, Zafiu 2005 ş.a.), cu impact la nivel semantic, pragmatic, epistemic-inferenţial etc.

În alte studii, cum ar fi cele care se bazează pe *teoria relevanţei* a lui Sperber – Wilson (1986[4]), pe ideile lui Blakemore (1987) şi Luscher (*apud* Reboul – Moeschler 2010: 86-91) şi pe cele ale lui Reboul – Moeschler (2010: 79-93), se susţine că un conector este un *ghid de interpretare*, care arată cum se construieşte contextul şi cum se extrag „indicaţiile contextuale ale enunţului", care presupune, mai degrabă, un „efort cognitiv[5]" decât unul conceptual şi care produce „efecte contextuale". Pe lângă conceptul operaţional de „contextual effects", Sperber – Wilson (1987: 702) introduc şi pe acela de „contextual implication" (implicaţie/ implicatura contextuală), înţeles ca *informaţie-sinteză* a unor informaţii/ date noi şi vechi, care se produce în mod „spontan, automat şi inconştient" (*idem*). Aceiaşi cercetători identifică trei tipuri de *efecte contextuale* (Sperber – Wilson, *idem*):

1. Formarea de noi prezumţii ca implicaţii contextuale
2. Consolidarea unei prezumţii vechi
3. Înlocuirea unor prezumţii vechi cu alte noi, mai consistente, aflate în contradicţiei cu cele vechi.

Ca urmare, în limitele raţionamentelor acestor teorii, conectorul trebuie să-şi asume rolul de ghidare/ îndrumare/ orientare/ direcţionare, de anticipare, de explicitare, de anulare a unor concluzii etc., fiind, în genere, un informator procedural.

Vom accepta distincţia pe care o face B. Fraser (1999) cu privire la CD şi, respectiv, *conectorii / markerii pragmatici*. Astfel, în opinia sa, deosebirea dintre cele două instrumente discursive constă în faptul că CD contribuie la relaţionarea, sub aspect semantic, logic, inferenţial, a două segmente discursive, acceptând interpretarea, pe când *conectorii pragmatici* sunt doar indici sau particule care „mai mult semnalează un comentariu, un mesaj aparte"[6] (trad.n.) şi care introduc segmentul discursiv următor (Fraser, 1999: 942)). Printre conectorii

[1] O prezentare a concepţiilor asupra teoriei şi tipologiei CD ne este oferită de Fraser 1999.
[2] Conectorii pragmatici, în opinia Rodicăi Zafiu (1989: 315), sunt indici ai dialogului, ajutând la „interacţiunea conversaţională" şi la „coeziunea textului".
[3] În literatura română de specialitate, se întâlnesc şi termenii: *conective, relatori, relateme* etc.
[4] La referinţele bibliografice, va apărea însă o lucrare din 1987, cu aceeaşi temă şi aceleaşi idei susţinute în 1986.
[5] A se înţelege inferenţial.
[6] „signal a comment, a separate message, that relates to the following segment".

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)

pragmatici, lingvistul plasează elemente ca: „frankly”/ sincer, „obviously”/ desigur, „stupidly”/ prosteşte; particulele ca: „even”/ chiar, „only”/ doar, „just”/ doar, „well”/ păi, „hum”; interjecţiile ca: „wow!”, „oh”, „ah”, „shuscks”; vocativele ca: „sir”/ domnule, „mr. President” etc. Apoi, se specifică faptul că CD pot fi conjuncţiile, adverbele, locuţiunile prepoziţionale şi unele unităţi frazeologice (*Ibid.*: 944).

În consecinţă, noi vom încerca să identificăm adverbele, conjuncţiile, locuţiunile prepoziţionale şi unităţile frazeologice care sunt susceptibile de a concura la *configurarea discursivă de tip antonimic-contrastant*, constituind, astfel, conectorii specializaţi ai contextului antonimic.

Investigând raportul de adversativitate prin mijlocirea conjuncţiilor adversative (*dar, iar, însă, ci*), a conjuncţiei copulative *şi* şi a juxtapunerii, cercetătoarea Rodica Zafiu (2005) fixează şi exemplifică funcţia acestora de „conectori discursivi specializaţi ai contrastului”, ce ajută la producerea unui *contrast tematic* (sau *semantic*) şi a *corecţiei* (care implică contrastul, cel puţin la nivel logic, cf. *Nu dansează bine, ci prost*) (*Ibid.*: 245), subliniind faptul că, uneori, *dar* şi *însă* pot fi „simple mărci de conectare” (*Ibid.*: 246).

Lingvistul D. Irimia (2004: 502-506) susţine însă că există un *raport de coordonare opozitivă*, realizat cu ajutorul conjuncţie *ci*, pe care o vede ca marcă principală a opozitivităţii. Această coordonare, în opinia sa, este mai apropiată de cea disjunctivă decât de coordonarea adversativă, în care încadrează itemii conjuncţionali *dar, iar, însă*. Aşadar, sunt delimitate coordonarea adversativă (*dar, iar, însă*), coordonarea opozitivă (*ci*), coordonarea disjunctivă (*sau, ori, fie, fie că*), coordonarea alternativă (*când ..., când*), dintre cele care ne interesează aici; elementele de corelaţie reprezentând CD ai contrastului.

Orientarea noastră spre sesizarea relaţiilor de *opoziţie logico-semantică* sau de *contrast semantic*, şi nu spre sesizarea opoziţiilor de orice fel, pare mai bine fundamentată pe punctul de vedere formulat de D. Irimia, însă nu pierdem din vedere observaţiile viabile ale cercetătoarei Rodica Zafiu. Alături de lingvistul ieşean (Irimia 2004: 375, 504), susţinem şi noi că *dar, iar, însă* contribuie la realizarea relaţiei de coordonare adversativă, iar *ci* exprimă o relaţie de coordonare opozitivă, care e mai apropiată de relaţia disjunctivă, pe când relaţia de coordonare adversativă e mai apropiată de cea copulativă. Prin această idee, se poate motiva, bunăoară, încadrarea contextelor antonimice realizate copulativ, alături de cele adversative, în categoria contextelor antonimice cooordinative (1), (2):

(1) Oglinda *te arată, dar şi te-ascunde*-ndată[1]. (CACoord)
(2) Atâtea speranţe *s-au aprins şi s-au stins*. (CACoord)

Ca tip general de orientare antonimică în discurs, adoptăm, convenţional, sintagma „conectori (logico-)discursivi ai contextului antonimic”, urmând ca, sub această denumire, să includem diversele tipuri de CD, responsabili de declanşarea antonimiei discursive sau de obţinerea unui „efect contextual” contrastant sau antonimic. În ceea ce priveşte implicatura contextuală a unui context antonimic, considerăm că aceasta se vădeşte mai ales în momentul întrebuinţării discursive a antonimelor necanonice (3), când efortul cognitiv al utilizatorului este, de regulă, minimalizat, prin apelul la setul de antonime canonice, deja prezent în mentalul acestuia (4)[2].

[1] Exemplele sunt extrase din DA.
[2] Considerăm că „bine-rău” este cuplul antonimic prototipic, un „binom arhetipal” (Evseev, 1983: 47).

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)

(3) Trandafirul scoate ghimpi şi ghimpele, trandafiri.

(4) **BINE → RĂU şi RĂU → BINE.**

În consecinţă, subliniem importanţa implicaţiilor şi a constrângerilor logice ale antonimiei, atunci când vorbim de sistem şi, cu atât mai mult, când e vorba de actul de limbaj, supus neîntrerupt mecanismelor logico-cognitive.

La baza identificării conectorilor (intra- şi interfrastici) au stat, după cum am arătat, cercetările amintite mai sus, schema propusă de Rezvani Kalajahi *et al.* 2012, cu CD ai contrastului în general, precum şi rezultatele noastre, obţinute în urma clasificării funcţiilor discursive ale antonimiei (Gheltofan 2013a) şi a studiului antonimiei frazeologice (Gheltofan 2013b) şi al celei paremiologice (Gheltofan 2015). Ca urmare, adoptarea convenţională a denumirilor CD s-a întreprins pe baza aceloraşi rezultate.

Conectori (logico-)discursivi ai contextului antonimic	*În limba română*	*În limba rusă*	*Exemple*
CD adversativ	dar, însă, iar, şi	а, но, да	„Cruzimea e la oamenii de rând un defect, iar blândeţea o calitate”[1]. „От радости человек молодеет, а от печали стареет”.
CD copulativ	şi; nici..., nici; nu numai... ci şi; atât...cât şi	и; ни..., ни	„La timp a vorbi şi a tăcea e arta cea mai grea”. „Она заплакала и засмеялась”.
CD opozitiv[2]	ci, dimpotrivă, din contră, în loc de (să), în schimb	а, напротив	„Nu mi-e teamă de complexitatea vieţii, ci de simplitatea ei”. „Добро не умрет, а зло пропадет”.
CD disjunctiv	ori, sau, fie ..., fie	или; или (либо) или (либо)	„Că de-i vremea rea sau bună/ Vântu-mi bate, frunza-mi sună...”. „Он сам не знал, хорошо он действовал или плохо”.
CD tranziţional de tip spaţial sau temporal	de la ... pâna la, de ... până, dinspre ... spre, de la ...la, din ...în[3] etc.	с ... до; от ... до; из ... на; с ... к etc.	„Vorbele ei treceau cu surprinzătoare uşurinţă de la fineţe la vulgaritate”. „Лежит с восхода на закат”.
CD argumentativ-comparativ	ca, în comparaţie cu, mai bine ... decât, mai mult … decât	как, лучше ..., чем	„Mai bine să mori frumos decât să trăieşti urât”. „Лучше быть слугою мудреца, чем господином глупца”.
CD argumentativ-concesiv	deşi, cu toate că, chiar dacă	хотя (и)... а (но, да), хоть (и)... а (но, да)	„... ea e mai liniştită spre seară/ deşi e neliniştită mereu”. „Хоть бы мелкая, а то она глубокая, уйдёмте подальше от речки”.
CD lexico-argumentativ distinctiv	distincţia (contrastul, contradicţia, opoziţia, diferenţa ...) dintre etc.	противоречия (отличия, различия, конфликт, борьба ...) etc.	„Disproporţia dintre infinitatea lumii şi finitatea omului este un motiv serios de disperare”. „Это борьба плача со смехом ...”.
CD temporal	când, cum	когда … (тогда)	„Когда деньга говорит, тогда правда

[1] Exemplele sunt extrase din DA şi SA.

[2] Cf. Zafiu (2005: 250), *ci* implică rectificarea sau corecţia la nivel enunţiativ-cognitiv, iar, după Irimia, acest conector realizează un raport de coordonare opozitivă.

[3] La Irimia (2004: 313), „prepoziţii binare”.

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)

			молчит”. „Cum s-arată şi dispare”.
CD modal	anevoie-lesne		„Anevoie să câştigă şi lesne să cheltuieşte”.
CD adverbial-alternativ	Când …, când, ba…, ba, acum …, acum (acu …, acu), aici …, aici (aci …, aci)[1]	то ..., то	„.. şcoala vieţui aşa cum putu, când deschisă, când închisă” „Любви страстной, беспокойной, то сладкой, то горькой (...), уже не было”.
CD corelativi	pe de o parte parte – pe de cealaltă parte[2]	с одной стороны – с другой стороны	Pe de-o parte râde, pe de alta plânge[3]. С одной стороны он добрый, с другой – ленивый.
CD de tip paremio-discursiv	unde ..., acolo	где ..., там	„Unde e vorbă multă, acolo e treabă scurtă”. „Где господь пшеницу сеет, там черт – плевелы”.
	cine ..., acela	кто ...., тот	„Cine vede naşterea vede şi moartea. Кто всем угодлив, тот никому не пригодлив”.

Fig. 1. Conectori (logico-)discursivi ai contextului antonimic din limbile rusă şi română

Aceasta listă a CD specifici contextului antonimic nu este exhaustivă, ci reprezintă o serie de CD identificaţi în materialul analizat.

Dacă s-a spus că CD, în general, asigură coerenţa şi coeziunea textual-discursivă, rezultă că şi CD specifici contextului antonimic oferă aceleaşi caracteristici discursului, precum şi „relevanţă” (Sperber – Wilson 1987) la nivelul cognitiv al discursului, adică al legăturii mai mult între intenţiile pragmatic-discursive şi gândurile utilizatorului, şi, deopotrivă, la nivelul expresiei lingvistice.

De asemenea, nu se exclud situaţiile discursive de tipul *Apa trece, pietrele rămân*[4] (CAAux), în care „raportul adversativ este evident, rezultând din diversitatea subiectelor şi din opoziţia semantică a predicatelor. *Indicele joncţional* poate aşadar lipsi, şi atunci raportul coordonator adversativ se realizează prin alte opoziţii de ordin semantic sau gramatical” (Tohăneanu 1971: 124). Aşadar, în acest caz, efectul discursiv antonimic se poate obţine şi în lipsa conectorului, ca urmare a accesării semanticii opozitive a celor două verbe *a trece-a rămâne*, chiar dacă aceasta se face într-un plan semantico-referenţial eterogen. Totodată, nu se poate nega contribuţia unor CD la crearea unor contexte cu efect antonimic pronunţat, de pildă, prin intermediul CD modal *lesne-anevoie*: *Lesne a ierta, anevoie a uita*.

Concluzii

Antonimia discursivă este o realitate a limbajului ştiinţific şi non-ştiinţific. Contextul antonimic concură la structurarea şi continuitatea discursivă, la crearea sensului textual-discursiv, fiind o componentă esenţială în spaţiul discursiv actual, chiar un „procedeu” de comunicare. Se poate vorbi de un specific al construcţiei antonimice la nivel discursiv, prin urmare, contextul antonimic dispune de un inventar de CD specializaţi. Există un efect contextual/ discursiv de tip contrastant/ antonimic, precum şi un impact discursiv de natură contrastantă/ antonimică. În final, există un potenţial discursiv însemnat al antonimelor canonice şi necanonice, deopotrivă.

[1] În acest caz, „adverbe desemantizate” (Irimia 2004: 500).
[2] În GALR II (2005: 736), *pe de o parte parte – pe de cealaltă parte* sunt numiţi „conectori corelativi”. Noi i-am numit *antonime frazeologice corelativ-modale* (Gheltofan 2013b).
[3] Aceste exemple sunt create de noi.
[4] „enunţuri neexplicit conectate” (Reboul – Moeschler 2010: 86).

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)

Referinţe bibliografice:

ADAM, J-M. 2008: *Formele şi incidenţa conectorilor*, in *Lingvistică textuală. Introducere în analiza textuală a discursurilor*, trad. Corina Iftimia, pref. Rodica Nagy, [Iaşi], Editura Institul European, p. 210-231.

BARBU MITITELU, Verginica 2010: *O perspectivă contextuală asupra antonimiei*, in Rodica Zafiu, Adina Dragomirescu, Al. Nicolae (ed.), *Limba română: controverse, delimitări, noi ipoteze (I). Actele celui de-al 9-lea Colocviu al catedrei de limba română (Bucureşti, 4-5 dec. 2009)*, [Bucureşti], Editura Universităţii din Bucureşti, p. 183-190.

BÂRLEA, Gh. 1999: *Contraria latina. Contraria romanica (Sistemul antonimelor în limba latină şi reflexele sale în limbile romanice)*, Bucureşti, Editura All Educational.

BLAKEMORE, Diane 1987: *Semantic constraints on relevance*, Oxford, Blackwell.

BORCHIN, Mirela-Ioana 2007: *Conectori discursivi*, in Mirela Borchin, G. Bărdăşan *et al*. (ed.), *Comunicare şi argumentare. Teorie şi aplicaţii*, Timişoara: Excelsior Art, p. 78-79.

BUCĂ, M. 2007: *Dicţionar de antonime*, (DA), Bucureşti, Editura VOX.

BUCĂ, M., EVSEEV, I. 1976: *Probleme de semasiologie*, Timişoara, Editura Facla.

COMLOŞAN, Doina, BORCHIN, Mirela 2005: *Dicţionar de comunicare (lingvistică şi literară)*, volumul al III-lea, [Timişoara], Editura Excelsior Art.

EVSEEV, I. 1983: *Cuvânt-simbol-mit*, Timişoara, Editura Facla.

FRASER, B. 1999: „What are discourse markers?", in *Journal of Pragmatics*, 31, p. 931-952.

GHELTOFAN, Daniela 2013a: *Categoriile funcţional-discursive ale antonimiei*, in C. Timoc (coord.), *Qvaestiones romanicae. Lucrările Colocviului Internaţional Comunicare şi cultură în România europeană*, 2, Szeged, Editura JatePress, p. 328-341.

GHELTOFAN, Daniela 2013b: „Phraseological Antonymy in Romanian: Theoretical and practical considerations", in *Professional Communication and Translation Studies*, 6 (1-2), p. 95-108.

GHELTOFAN, Daniela 2014: *Antonimia: O abordare sistemică şi extrasistemică*, Craiova, Editura Universitaria.

GHELTOFAN, Daniela 2015: „Paremiological Antonymy in Romanian and Russian: Theoretical and practical considerations", in *Professional Communication and Translation Studies*, 8, (în curs de publicare).

GUŢU-ROMALO, V. (coord.) 2005: *Gramatica limbii române II. Enunţul*, (GALR II), ediţia a III-a, Bucureşti, Editura Academiei Române, p. 728-737.

IRIMIA, D. 2004: *Gramatica limbii române*, ed. a II-a, Iaşi, Editura Polirom.

LANG, E. 2000: *Adversative Connectors on Distinct Levels of Discourse: A Re-examination of Eve Sweetser's Three-level Approach*, in Couper-Kuhlen, E., Kortmann, B. (eds.), *Cause - Condition — Concession - Contrast, Cognitive and Discourse Perspective*, (ed.), Berlin-New York: Mouton de Gruyter, p. 235-256.

MURPHY, M. Lynne 2003: *Semantic Relations and the Lexicon: Antonymy, Synonymy, and Other Paradigms*, Cambridge, Cambridge University Press.

MURPHY, M. Lynne *et al.* 2009: „Discourse functions of antonymy: A cross-linguistic investigation of Swedish and English", in *Journal of Pragmatics*, 41(11), p. 2159-2184.

REBOUL, Anne, MOESCHLER, J. 2010: *Pragmatica discursului: de la interpretarea enunţului la interpretarea discursului*, (traducere de I. Antoniu), [Iaşi], Editura Institutul European, p. 79-93.

REZVANI KALAJAHI *et al.* 2012: „Discourse Connectors: An Overview of the History, Definition and Classification of the Term", in *World Applied Sciences Journal*, 19(11), p. 1659-1673.

SÂRBU, R. 1977: *Antonimia lexicală în limba română*, Timişoara, Editura Facla.

SPERBER, D., WILSON, Deirdre 1987: „Précis of Relevance: Communication and Cognition", in *Behavioral and Brain Sciences*, 10 (4), p. 697-754.

TOHĂNEANU, G. I. 1971: *Sinonimia dincolo de cuvânt*, Timişoara, Editura Facla.

VVEDENSKAJA, Ljudmila 2010: *Slovar' antonimov russkogo jazyka*, (SA), Rostov-na-Donu, Editura Feniks.

ZAFIU, Rodica 1989: „Câteva observaţii asupra conectorilor pragmatici din limba română", in SCL, XL, nr. 3, p. 315-319.

ZAFIU, Rodica 2005: *Conjuncţiile adversative din limba română: tipologie şi niveluri de incidenţă*, in Gabriela Pană-Dindelegan (ed.), *Limba română – structură şi funcţionare. Actele celui de-al 4-lea Colocviu al Catedrei de Limba Română*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, p. 243-258.

BDD-A23073 © 2015 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 01:56:31 UTC)